

Besvarelse (9/2 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Efter bistandslovens § 69, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen sørge for, at der er det nødvendige antal pladser på daginstitutioner for børn og unge, herunder socialpædagogiske fritidsforanstaltninger. Om den nærmere forståelse af denne bestemmelse henvises til socialministerens besvarelse af folketingets socialudvalgs samrådsspørgsmål B a) (Alm. del, bilag 44), jfr. skrivelse til udvalget af 14. december 1978.

Det fremgår bl.a. heraf, at bestemmelsen næppe kan betragtes som en sædvanlig pligt-pålæggende retsregel, men i nogen grad har karakter af en programudtalelse. Det er kommunalbestyrelsen, der skønner over, hvad der må anses for det nødvendige antal institutionspladser, og der kan ikke af bestemmelsen udledes en forpligtelse for kommunalbestyrelsen til at skaffe en daginstitutionsplads, i samme øjeblik et barns forældre fremsætter ønske herom.

Med hensyn til spørgsmålet om at yde hjælp efter bistandslovens § 37 til en familie, hvor den ene af ægtefællerne ikke kan modtage arbejdsløshedsdagpenge som følge af børnepasningsproblemer, kan det oplyses, at det sociale udvalg i situationer, hvor det kan forudses, at den manglende pasningsmulighed vedrører en kortere periode, og hvor den manglende pasningsmulighed medfører, at familien er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit underhold, kan træde til med hjælp efter § 37, når familien i øvrigt opfylder betingelserne for økonomisk hjælp.

Efter udstedelsen af arbejdsdirektoratets cirkulære af 5. januar 1979 vedrørende dagpengeretten for medlemmer, der har børnepasningsproblemer, vil vægning ved at tage anvist arbejde på grund af sådanne problemer normalt ikke længere give grundlag for karantæne; men blot for standsning af dagpenge i de dage, hvor vedkommende medlem er forhindret i at tage arbejde. Dette medfører, at medlemmet, når pasningsproblemet måtte være løst, igen er berettiget til dagpenge, hvis der ikke har kunnet anvises vedkommende arbejde.

Det tilføjes, at hjælp efter bistandslovens § 37 ikke kan anses for tilbagebetalingspligtig i medfør af § 26, stk. 1, nr. 1, idet det ikke anses for ubegrundet, at pågældende på

grund af manglende pasningstilbud fra kommunen ikke har kunnet påtage sig anvist arbejde.

Til *justitsministeren* (2/2 79) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Bør det ikke indskræpes domstolene, at underretning til ejeren om tvangsauktioner over fast ejendom bør ske på mere betryggende vis?«

(Spm. nr. 562).

Begrundelse.

Der har været eksempler på, at tvangsauktioner over fast ejendom ikke af domstolene er meddelt ejeren på betryggende vis. Et af de sidste tilfælde er fra Helsingør ret vedrørende matr. nr. 9 a, Borsholm by, Hornbæk sogn.

Helsingør ret har erkendt fejlen og ladet det offentlige betale de påløbne udgifter, ca. 17.000 kr., for auktionen, der drejede sig om godt 1.000 kr., men der har været tilfælde af for lidet effektiv forkyndelse andre steder.

Besvarelse (9/2 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Civildommeren i Helsingør har over for justitsministeriet oplyst, at anmodning om tvangsauktion over den i begrundelsen for spørgsmålet nævnte ejendom blev indgivet til fogedretten den 15. november 1978. Fogedretten indkaldte ved anbefalet skrivelse af 30. november 1978 ejeren af ejendommen til forberedende møde. Dette brev kom retur fra postvæsenet den 11. december 1978, da det ikke var afhentet inden afhentningsfristens udløb. Fogedretten indkaldte herefter den 13. december 1978 ved almindeligt brev ejeren til mødet. Ejeren blev samtidig indkaldt gennem Statstidende den 14. og 15. december 1978. Ejeren mødte ikke til det forberedende møde den 3. januar 1979. På dette møde blev tvangsauktionen berammet til den 31. januar 1979.

Fogedretten har ved kendelse af 24. januar 1979 bestemt, at der i den foreliggende sag skal afholdes nyt forberedende møde.

Udgifterne til mødesalærer og annoncering i forbindelse med mødet den 3. januar 1979 beløber sig ifølge oplysning fra domme-